

Coupe Corona

Heeft u ook een beetje apart haar? Na 12 weken zonder onderhoud wordt het een beetje rommelig. Soms kom ik iemand die ik ken tegen en dan denk ik: er is iets mee.. o ja het haar. Coupe Corona wordt dat genoemd, lang en soms ook nog te zien dat de laatste verbeurt te lang geleden is. Er is zoals dat heet een uitgroei. Je haar is toch geen onderwerp van een kerkelijke nieuwsbrief? Meer voor het dames thee kransje?

Toch zetten die haren met aan het filosoferen. In maart ging heel snel alles op slot. En we schrokken vreselijk. Dit hadden we nog nooit meegemaakt, we vonden het eng en ongekend. Inmiddels leven we al weer twee maanden in 'opsluiting'. Het gekke is, het went niet en het went wel. We missen zoveel, en ik hoor steeds meer mensen die er schoon genoeg van hebben. Af en toe willen we allemaal even op vakantie. Even er tussenuit. Even alles vergeten want hoewel je afsprakenboekje leeg is, heb je het vreemd druk en ben je aan het eind van de dag heel moe. Hoe het komt?

Verdriet wat overal is, overal is er groot en klein verdriet. Jong en oud niemand wordt overgeslagen. Jongeren missen de ontmoeting met leeftijdsgenoten en de vrijheid. De werkenden zijn hun baan kwijt en maken zich daar zorgen over. Er zijn mensen die hun bedrijf in de problemen zien komen, thuis moeten werken en dan nog kinderen thuis. Sinds maandag weer een deel van de week naar school. Wel anders dan vroeger. Het is een hele planning hoe een kleuter naar school gebracht wordt. Allerlei instructies: Speciale looproute, afgeven aan het hek. Juffen en meesters die groepjes kleuters meenemen naar hun klas. Vaak met de halve klas handen wassen. 20 seconden per kindje en maar een kraan in de klas...

Bijna alles wat je gedachteloos deed tot half maart, is nu een hele planning.

Dat merk ik als ik de deur uitga. Zoveel waar je aan denken moet en wat ik merk is dat je meteen in de waakstand gaat als je naar buiten gaat. Opletten, niet zomaar aan je gezicht zitten. Wat deed ik dat ongemerkt vaak. Op de fiets komen er tranen van de wind. Laten lopen maar zo'n beetje of met een grote sjaal afvegen. En dan het komende mondkapje. In Duitsland al verplicht. Ik heb het al op gehad brr. Het is benauwd en mijn bril beslaat. Ik zie me daar niet mee in de trein tot aan Den Haag zitten.

Op straat moet je uitkijken dat je niet te dicht bij andere mensen komt. Dat geeft een soort vreemde dans. Soms spreek je het met de ander die je niet kent af. Gaat u eerst, dan loop ik even zo? Maar dat gaat niet altijd. Er zijn ook mensen die het niet lijken te weten of willen weten. Naast elkaar een plek blokkeren of heel dicht bij je proberen te komen voor de gezelligheid. Dat is lastig. Het is een onzichtbare ziekte die je niet ruikt, niet hoort, die je kunt hebben zonder dat je voelt of weet dat je die hebt. Dat went niet, daar word je heel moe van.

En aan de andere kant went het ook weer wel. Veel thuis zijn, een andere dagindeling. Niet meer de weg op naar mensen op bezoek. En ook door het wennen merkte ik dat ik me druk ging maken over die coupe Corona...

De kappers gaan open.

Wij hebben een kapsalon in het Maankwartier. Een Syrische jonge dame die in Duitsland geboren is, heeft het aangedurfd de eerste zaak daar te openen. Dat is niet eenvoudig. Je houdt van het Maankwartier of je haat het, heb ik al gemerkt. Wij vinden het bijzonder en op een dag liepen we er rond als toeristen. Mooie tip u hoeft niet naar het buitenland, de gebouwen van het Maankwartier achter de stationshal, het plein bij de appartementen is heel bijzonder. Op die mooie dag zagen we de kapsalon 'Hair by Hana'. Dat vonden we wel heel leuk.

Familie? Nee niet dat we wisten. We ontmoetten Hana. Het is haar voornaam. Voor we het wisten hebben we haar in ons hart gesloten en knipt zij ons. Zo liefdevol dat het haast een dochter van ons is geworden. Zo voelt zij het ook.

Ook haar zaak ging dicht. Via de mail hielden we contact. Een zware tijd voor een beginnend ondernemer. Wat zij kreeg aan vergoeding dekte nauwelijks de kosten.

Zouden we haar kunnen helpen? En hoe?

Ik heb iets bedacht. We hebben vanaf eind maart minstens een knipbeurt uitgespaard. Als we die nou eens bij de eerste twee knipbeurten vergoeden. Dan betaal je twee keer anderhalf keer de kosten. Dan is de kapper uit de problemen. Ik mailde het aan haar en zij huilde van blijdschap. Dat er aan haar gedacht werd in deze omstandigheden! Maandag ging ze open. Ik was haar eerste klant. Ik heb voor haar een doorzichtig gezichtsscherm gekocht waarmee ze kan werken. Want de hele dag met zo'n mondkapje op dat is zwaar. Het Limburgs Dagblad heeft er een mooi artikel van gemaakt. Met foto en het idee.

Als we nou eens allemaal proberen elkaar op die manier te helpen, als dat kan. Dat zou mooi zijn.

Kapper in Maankwartier krijgt gezichtsmasker

Kapper Hana Mohamad van kapsalon Hana Hair in Heerlen mocht gisterochtend weer haar klanten knippen. Ze kreeg bij de heropening een gezichtsmasker van 'vaste klant' Agnes Hana uit Landgraaf. Dankzij een gezichtsmasker kan de kapster haar werk veilig kan doen. Gulle geefster Hana, wier achternaam hetzelfde luidt als de voornaam van de kapster en daardoor vaste klant werd, roept op om kappers in deze tijd extra te steunen. „Het zou mooi zijn als klanten hun kapper bij hun uitgestelde knipbeurt anderhalve keer of misschien zelfs het dubbele zouden willen betalen.”

Kapster Hana Mohamad kan door het gezichtsmasker veilig haar klanten knippen. FOTO AGNED HANA